

LOUŇOVICKÝ zpravodaj

3/2017

Vydává Obecní úřad Louňovice • září 2017

SLOVO ÚVODEM

Vážení spoluobčané, milí Louňováci!

Dovolte mi, abych Vás hned v úvodu informoval o generální rekonstrukci úpravny vody. Finišují dokončovací stavební práce a byl také dokončen nový výtlak z vrtů. Akce měla být původně ukončena v srpnu, ale z důvodu nepříznivých geologických podmínek - narazilo se na skalní výstup - bylo třeba počkat na vyrobení jiného typu kalové jímky a musela se změnit hloubka této jímky z 5 m na 3 m. Užitečný objem jímky cca 25 m³ zůstal zachován. Zároveň již probíhá zkušební provoz technologie úpravy vody, aby v nejbližší době mohla být úpravna napojena na vodovodní řad.

Další akcí, která se již také chýlí ke konci, je oprava opěrné zdi na Zvoničce v ulici Dlážděná, jež se na jaře samovolně zřítila. Po jejím dokončení ještě proběhne úprava okolního terénu a instalace cvičicích prvků pro dospělé. Budeme mít tak vedle sebe dvě hřiště – pro malé i pro větší.

Podzim letos přišel nečekaně rychle a brzy, ale nepříznivé počasí si můžete zpříjemnit při louňovických společensko-sportovních akcích, které se v nejbližší době chystají. Těším se, že se alespoň na některé z nich potkáme.

Josef Řehák – Váš starosta

Oslavy 90 let TJ Slavia Louňovice

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

- Volby do Poslanecké sněmovny, dolní komory Parlamentu České republiky se uskuteční **20. října** od **14.00** do **22.00** hodin a **21. října** od **8.00** do **14.00** hodin. Občané České republiky zvolí 200 poslanců.
- Každý občan, který dovrší nejpozději druhý den voleb věkové hranice 18 let, smí volit. V obci Louňovice je stanovenou volební místností Obecní úřad Louňovice. Volební místnost nabízí vždy náhradní volební lístky, zástěnu, za kterou se vybraný lístek vloží do určené obálky, a volební urnu, do které se tato obálka vhadzuje.
- Obyvatelé ČR mohou volit i mimo místo svého trvalého bydliště, musejí si ale včas vyřídit voličský průkaz. O průkaz lze požádat osobně, dopisem či elektronicky. V případě osobní žádosti musí volič přijít na úřad nejpozději do **18. října** do **16.00**. Není nutné předem vyplňovat žádný formulář, žádost si na obecním úřadě poznamenáme, a tím je dostatečně zaevidovaná. Voliči mohou žádat o vydání průkazu také písemně, v tomto případě je ale nutné k žádosti připojit i svůj úředně ověřený podpis. Dokument nemá ustálenou formu, mělo by se v něm ale objevit jméno, datum narození, trvalá adresa voliče, číslo občanského průkazu a případně telefonický nebo e-mailový kontakt. Volič by měl zároveň uvést, jak si vydaný průkaz vyzvedne. Buď může na úřad přijít osobně, nechat si doklad zaslat poštou (v tom případě je třeba uvést adresu, na kterou má být doklad zaslán), nebo převzetím pověřit někoho, komu udělí plnou moc, ovšem i tentokrát se svým úředně ověřeným podpisem. Písemná žádost musí na obecní úřad dorazit nejpozději do **13. října**. Máte-li elektronický podpis, můžete o průkaz žádat také prostřednictvím datové schránky. Obecní úřad začne průkazy vydávat a rozesílat nejdříve **5. října**.
- Voliči volební lístky obdrží poštou na adresu svého trvalého bydliště. Lístky musejí být doručeny nejdéle jeden den před začátkem voleb. Pokud svou sadu lístků volič neobdrží nebo o ni přijde či zapomene, stejné sady volebních lístků jsou k dispozici ve volební místnosti.
- Kromě výběru lístku s volební stranou má volič možnost na lístku strany vybírat i konkrétní kandidáty, tedy „kroužkovat“. Tento preferenční hlas může udělit zakroužkováním až čtyřem kandidátům na jednom hlasovacím lístku. Díky takovým hlasům se může kandidát posouvat výše a přeskočit osoby, které jsou na kandidátce před ním.

Zápis z jednání zastupitelů OBCE LOUŇOVICE od 29. 5. do 11. 9. 2017

Starosta informoval:

- Ministerstvo životního prostředí zaslalo obci Rozhodnutí o poskytnutí dotace na „Rekonstrukci úpravny vody v obci Louňovice“, identifikační číslo 115D312020020.
- O stavu rekonstrukce úpravny vody, která probíhá zdárně. Zhotovitel provedl odstranění veškeré stávající technologie a byla dodána provzdušňovací jednotka, reakční nádrže, tlakové filtry. Proběhla montáž elektroinstalace, jsou hotové na nové prostupy do akumulace vody, pokládají se nové kabely na ovládání jednotlivých vrtů. Byly namontovány anexové filtry. Probíhá výstavba kalové jímky. Technologie je dokončená.
- O samostatném výtlaku z vrtu HJ 5 - výkop byl dokončen, vedení je položené a je hotový i zásyp. Úpravna vody je napojená.
- O probíhajících jednáních k zadání architektonické soutěže o návrh na novou základní školu.
- O stavu opravy opěrné zdi na Zvoničce.

Zastupitelé vzali na vědomí:

- Dodatek č. 1 ke Smlouvě o řízení projektu ze dne 19. 7. 2016, uzavřený mezi Obcí Louňovice a LK Advisory, s.r.o.
- Rozpočtové opatření č. 6.

Zastupitelé odsouhlasili:

- Smlouvu o nepeněžitém vkladu do svazku obcí LOŠBATES. Obec touto smlouvou v souladu s ust. § 38 zák. č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, a dle stanov Svazku vkládá svůj majetek: pozemky p. č. 171/4 o výměře 2463 m², druh pozemku - zahrada, p. č. 171/30 o výměře 485 m², druh pozemku - ostatní plocha, p. č. 171/32 o výměře 26436 m², druh pozemku - orná půda, vše v k. ú. Louňovice, do hospodaření svazku obcí LOŠBATES. Majetek vložený Obcí do hospodaření Svazku zůstává ve vlastnictví Obce.
- Pro hlasování zástupce obce na sněmu delegátů LOŠBATES, dobrovolného svazku obcí

pro schválení Příkazní smlouvy uzavřené mezi LOŠBATES, dobrovolného svazku obcí (jako "Příkazce") a MOBA office s.r.o. (jako "Příkazník"). Předmětem této Smlouvy je závazek Příkazníka k poskytování služeb ve věci organizace a administrace soutěže o návrh („SoN“) dle § 143 odst. 2 zákona č. 134/2016 Sb. a administraci nadlimitní veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění („JŘBU“) v souladu s § 65) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek („ZZVZ“), s názvem „Svazková základní škola dobrovolného svazku obcí LOŠBATES – soutěž o návrh a navazující JŘBU na zpracování projektové dokumentace, inženýrská činnost, autorský dozor“.

- Rozpočtová opatření č. 3, 4, 5.
- Závěrečný účet za rok 2016
- Závěrečný účet obce Louňovice za rok 2016 bez výhrad,
- Účetní závěrku obce Louňovice za období od 1. 1. 2016 do 31. 12. 2016,
- Účetní závěrku Mateřské školy Louňovice za období od 1. 1. 2016 do 31. 12. 2016 a rozhodli o převodu přebytku hospodaření Mateřské školy za rok 2016 ve výši 43.418,78 Kč do rozpočtu obce Louňovice.
- Finanční spoluúcast ve výši 11.855 Kč na projekt „Studie odtokových poměrů včetně návrhů možných protipovodňových opatření v povodí Sázavy“ a Dohodu o partnerství k Projektu uzavřenou mezi obcí Louňovice a společností Posázaví o.p.s.
- Výběr firmy s nejvýhodnější nabídkou na opravu komunikace – ulice Sluneční (od „Y po ulici Soví) – firmu Miroslav Šmíd, Svojetice.
- Smlouvu o převodu majetku O.S. Sportklub (Parčík, Houpadla, Víceúčelové sportovní hřiště, Dětské sportovní hřiště), kterou se majetek O.S. Sportklub převádí do majetku obce Louňovice. Převod se uskutečňuje po uplynutí vázací lhůty po dokončení realizace projektu.
- Zadávací dokumentaci pro zadání nadlimitní veřejné zakázky v otevřeném zadávacím řízení zadávanou sdružením zadavatelů „Sběr, přeprava a odstraňování odpadu – sdružení Struhařov“.
- Smlouvu o poskytování služeb v oblasti s nakládáním s odpady, která souvisí s realizací předmětu veřejné zakázky „Sběr, přeprava a odstraňování odpadu – sdružení Struhařov“.

- Zadání výběrového řízení na projektanta na akci „Rozšíření a intenzifikace čistírny odpadních vod v obci Louňovice“.
- Realizaci akce Samostatný výtlač z vrtu HJ5 do úpravny vody. Výběr firmy s nejvýhodnější nabídkou na zhotovení akce – výtlač z vrtu HJ5 do úpravy vody. Vybrána byla firma CADWELL s.r.o.
- Prodloužení termínu předání díla „Rekonstrukce úpravny vody“ do 10. 10. 2017 z důvodu změny typu kalové jímky.
- Smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene služebnosti č. IV-12-6020303/VB/1 na uložení zemního kabelového vedení NN v pozemku p.č. 474 v k.ú. Louňovice.
- Smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení inženýrské sítě č. L-VP1, uzavřenou mezi obcí Louňovice a obcí Mukařov – smlouva na uložení vodovodních přípojek v pozemcích p. č. 477/1, 168/22, 168/33 v k. ú. Louňovice.
- Smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene služebnosti a smlouvu o právu provést stavbu č. IZ-12-6000471/VB/1, Kutnohorská kNN, NN – p. č. 472/1. Uložení kabelového vedení NN v pozemku p. č. 157/9 ve vlastnictví obce Louňovice.

Zastupitelé projednali:

- Posoudili fyzický stav komunikace (ulice Vyžlovská) a rozhodli o tom, že nepřevzou tuto komunikaci do majetku obce. Zůstane nadále ve vlastnictví Ing. Mileny Jirkové.

DŮLEŽITÁ INFORMACE

**Odpočty stavů domovních
vodoměrů v trvale obydlených
domech budou provedeny
na přelomu listopadu
a prosince 2017**

Obecní úřad Louňovice srdečně zve všechny občany na

• VEŘEJNÉ ZASEDÁNÍ •

v pátek **27. října 2017** od **18.00** hodin
v sále hotelu „**U sv. Huberta**“ v Louňovicích

Setkání pamětníků 2017

První sobotu v červnu se už po jedenácté - pro mě poprvé - konalo setkání starousedlíků a pamětníků, pořádané panem starostou Josefem Řehákem. Salonek u Henců se před 15. hodinou rychle zaplnil, počasí je pěkné, ale přesto oproti loňskému roku někdo schází.

Ihned začalo srdečné vítání, někteří se rok neviděli. Musím říct, že některé přítomné jsem ani nepoznala. Je to nejspíš tím, že jsem se do Louňovic vrátila po 34 letech strávených v Praze. Všem nám přibývají léta a někteří jsou o deset, patnáct i dvacet let starší. Nejmladším zúčastněným je Václav Pačes, nejstarší je paní Danuše Hanauerová. Všichni jsme si objednali podle libosti něco k pití - kávu, limo, víno, pivo.

Pan starosta nás vřele přivítal. Je fakt, že uvítací řeč musel začínat asi natřikrát, všichni už byli v družném hovoru a 31 lidí je těžko přeskříčet. Poté si pro nás Otto Krutský připravil promítání s výkladem - tentokrát o vzniku a osídlování Louňovic, o tom jak postupně přibývá domů, nejdříve skromných a léty vybavenějších a rozsáhlejších stavení. Otto je velký znalec Louňovic, strašně rád by nám o každém

stavení řekl něco podrobněji, až ho pan starosta musel krotit. Tak snad bude příležitost jindy.

Než se ujal znovu slova pan starosta, dostali jsme na stoly občerstvení, obložené mísy a ke kávě výborné dortíky, doplnilo se pití. Vše přišlo k chuti. Díky. Viděli jsme záběry z dronu, který z výšky několika metrů zachytil celou krásu obce usazenou v zeleni a lemovanou rybníky. V obci se stále staví a přibývá obyvatel, tak se musí řešit voda, a to pitná voda i čistíčka odpadních vod. Víme už, že prochází rekonstrukcí, jak složitá, nákladná, ale i jak je to důležitá investice.

Tento den ale šlo hlavně znovu se setkat s přáteli a zavzpomínat na svá mladá léta prožitá v Louňovicích, na kamarády a to i na ty, kteří už mezi námi nejsou. Bylo zajímavé poslouchat, jak se někteří dohadují nad fotkami - několik alb donesl Stanislav Kurel: „Kdo je to vedle Věry?“ „Marie, nebo Lída?“ „A kdo je ten černovlasý kudrnatý švihák?“

Děkujeme za tuto možnost a těšíme se na příští setkání.

Marie Lískovcová, Jana Lešlová

• • • Dětský den • • •

Sobotní dopoledne 3. června patřilo již tradičně všem dětem. Slavili jsme společně s nimi jejich svátek. Již ve dvě hodiny odpoledne jsme vítali na hřišti O.S. Sportklub první nedočkávané děti v doprovodu rodičů, prarodičů a starších odrostlejších sourozenců.

Po vstupním zápisu už na ně čekalo několik stanovišť s rozmanitými úkoly. Některé disciplíny byly snazší, s jinými se děti trochu potrápily. Svoji zručnost a šikovnost musely ukázat při střelbě prakem, při slalomu s míčkem na čas, skákáním na velkém gymnastickém míči či při shazování kuželek. Lovili jsme z vody rybičky - v plastových míčcích ve velké vaně se hledaly schované kuličky na prádlo. Náročnější byl hod šipkami na terč. Postřeh a šikovné prstíčky prověřilo složení skládačky. Ač byla tato disciplína určena pro nejmenší děti, dala „zabrat“ i nám dospělým. Na posledním ze stanovišť byl úkol prolézt housenkou. Potom už na děti čekal nafukovací skákací hrad, který byl celé odpoledne v obležení.

Po absolvování všech disciplín a obdržení razítek do účastnické kartičky si děti mohly vyzvednout balíček s drobnými dárky. Nejvíce se jim asi líbily barevné vodní stříkáčkové pistole, které jsme si díky bazénku s vodou

všichni s chutí vyzkoušeli. Celkem přišlo soutěžit 49 dětí, z nichž nejmladší byl teprve roční chlapeček, zato nejstarším účastníkům bylo 13 let. Díky krásnému slunečnému počasí jsme si odpoledne velmi užili a zmáčení, ale spokojeni jsme po páté hodině odcházeli domů.

Ivana Hřebcová, Martina Staňková

»» POZNAMENEJTE SI DO KALENDÁŘE ««

- **Dětská burza** v sobotu 14. října 14.00 – 17.00 hodin v sále hotelu U sv. Huberta
- **Turnaj pétanque** v sobotu 28. října od 14.00 hodin na hřišti O.S. Sportklub
- **Drakiáda** říjen – listopad, termín bude upřesněn podle počasí
- **Lampionový průvod** v sobotu 4. listopadu od 17.00 hodin z Horní návsi
- **Rozsvícení vánočního stromu** v neděli 26. listopadu v 17.00 hodin na Horní návsi
- **Mikulášská nadílka** v sobotu 2. prosince od 16.30 hodin v hotelu U sv. Huberta
- **Vánoční zpívání** v sobotu 16. prosince od 17.30 pod Zvoničkou
- **Vánoční koncert** v mukařovském kostele – prosinec - termín bude upřesněn

a také divadelní představení, která budou v sále hotelu U sv. Huberta:

ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA, O MARUŠCE A DVANÁCTI MĚSÍČKÁCH – v sobotu 7. října od 15.00 hod

POSTEL PLNÁ CIZINCŮ – v sobotu 21. října od 19.00 hod

ČERTOVSKE ČAROVÁNÍ – v sobotu 28. října od 15.00 hod

MATEŘSKÁ ŠKOLA

**Milá setkání, zajímavá povídání, sportování
a další malá dobrodružství u nás v mateřské škole**

Ani letos jsme nezapomněli v květnu na Den matek - děti ze třídy Rybičky si pro maminky připravily pásmo básniček, písní a tanečků, starší děti se pustily do přípravy divadelního představení a na besídce všem přítomným zahrály „Veselou pohádku“. Maminky si ze školky odnášely nejen dojemné zážitky z obou vystoupení, ale i krásné dárečky, které jim děti vyrobily. Další milé setkání s rodiči nás čekalo v červnu – slavnostní rozloučení s předškoláky. Děti ze třídy Želviček předvedly hudebně pohybové ztvárnění pohádky „O Smolíčkovi“. Děvčata zatancovala tanec jeskyněk, chlapci - nebezpeční loupežníci - předvedli, jak umí zacházet s měšci zlatáků. Nescházel ani jelen, který v závěru vystoupení Smolíčka vysvobodil. Děti z Rybiček se rozloučily s předškoláky několika písničkami a potom již přišel slavnostní okamžik - šerpování předškoláků. Příjemné odpoledne zakončilo Divadélko Kůzle, které pobavilo děti i dospělé svým hudebním pořadem „S chutí do toho“.

Další milé a veselé setkání se uskutečnilo u příležitosti Mezinárodního dne dětí – místo dětí přišly do školky princezny, berušky, rytíři, kuchtíci, piráti a další masky. Spolu si zatancovaly, zazpívaly a pobavily se při divadelním představení „O dvou chechtavých strašidlech“.

Sportování tradiční i netradiční, s rodiči i bez nich

Již druhým rokem jsme ve školce slavili „Den otců“. Když mají maminky svůj svátek, není důvod zapomenout na tatínky. A aby si užili zábavu a pohyb a pobavili se ještě k tomu se svými nejbližšími, pozvali jsme je na akci „Sportuje celá rodina, aneb umíme kopat, chytat, házet“. V letošním roce jsme se zaměřili na oblast manipulace s míčem, a tak všichni stříleli na fotbalovou bránu, zkusili hrát florbal, házeli

na basketbalový koš, kouleli míčem na cíl nebo nosili míček na lžici. Každá rodina obdržela diplom, tatínkové dokonce půllitr piva – z marcipánu! U příležitosti MDD jsme pro děti v dopoledních hodinách uspořádali sportovní dopoledne „Běhám, skáču, dovádím“. Děti skákaly do dálky, do výšky, zdolávaly „strachový“ tunel, slalom mezi kužely na koloběžkách či odstrkovadlech. V červnu ukončilo 16 dětí plavecký kurz, který letos probíhal v Říčanech v areálu Na Fialce.

Zajímavá povídání

Zajímavá povídání se uskutečnila v rámci našeho projektu „Děti a bezpečí“. Naši mateřskou školu koncem školního roku navštívili hasiči HZS Tehovec, záchranáři z Prahy-východ a policisté z obvodního oddělení Říčany. Hasiči přijeli v hasičském autě, které si děti mohly prohlédnout ze všech stran i zevnitř, vyzkoušely si stříkat proudnicí na cíl, při výstupu na žebřík zachraňovaly kamaráda - malého plyšového medvídku. Se záchranáři si děti povídaly o tom,

jak zavolat záchrannou službu, co dělat, když je někdo zraněný a potřebuje první pomoc.

Prohlédly si sanitní vůz, povídaly si se záchranářem o jeho vybavení, o přístrojích. Policisté dětem předvedli nejen policejní auto, ale i svoji výstroj. Děti si mohly vyzkoušet pouta, policejní vestu, prohlédly si samopal, zaujala je i policejní svítilna. Všechna setkání se velmi vydařila, děti získaly mnoho poznatků a vědomostí.

Malá (i větší) dobrodružství

Jízda vláčkem mezi poli a lukami na malé nádraží - to byla cesta Kolínskou řepářskou drázkou do Býchor, náš celodenní výlet. Některé děti jely vlakem poprvé a moc si to užívaly. Mávaly kamarádům, kteří jeli ve vagónku před nimi, lidem, které jsme viděli podél trati, i školákům z Kolína, kteří k nám na jedné stanici při zpáteční cestě přistoupili.

Dnes jsou již některé námořnice a námořníci ve školních lavicích a my jim přejeme „šťastnou plavbu“ - samé jedničky, hodně úspěchů a kamarádů. Do školky nám na začátku září nastoupilo devět nových dětí a i ony se mohou těšit na další hezká setkání, zajímavé povídání, sportování, menší i větší dobrodružství.

Program „Námořníci z Louňovic“ náš školní rok zakončil. Dopoledne jsme si užili námořnický karneval - plavili jsme se jako praví námořníci po moři na rychle postavené lodi, hráli kamínkovou hru, s hudebníkem panem Petrem Šušorem jsme si užili pravé námořnické bubnování. Navečer se ve školce sešli starší a odvážní námořníci a námořnice, aby se zúčastnili večerní dobrodružné hry „Hledání pokladu velkého žraloka“. Podle tajemné mapy hledali na zahradě indicie, plnili úkoly, hledali žraloka a poklad. Zaplavali si se záchranným kruhem i na záchranném laně, chytali ryby, stavěli ohniště, přenášeli vodu ve skořápce kokosového ořechu a poznávali mořské živočichy. Velkého žraloka děti našly v pískovišti. Dalším úkolem bylo přemístit jej k lesu na kameny tak, aby se ho vůbec nedotkly. Kapitáni posádek to zvládli rychle a bezpečně. Na silnějších větvích jej dokázali přenést, a pak už mohly všechny děti hledat poklad. Ze zahrady odcházely spokojeně do školky se sladkou odměnou, medailí s mořskou hvězdíčkou a diplomem. Naše hra byla u konce. Po lehčí večeři se všichni uložili ke spánku. Některé děti se zachumlaly do deky, jiné do svého spacáku a brzy spokojeně všechny oddychovaly. Možná se některým zdálo o našem námořnickém dobrodružství.

Na závěr bych ráda poděkovala za spolupráci a pomoc při opravách a zvelebování naší mateřské školy obecnímu úřadu v Louňovicích – všem, kteří nám ochotně vyšli vstříc ve všech našich požadavcích. V průběhu prázdnin došlo k výměně starých dveří, natření zahradního nábytku a prolézaček i k úpravě lesíka. K naší velké radosti jsme v průběhu prázdnin mohli pořídit keramickou pec, která je nyní již plně připravena k provozu. Od září je tak tvoření z keramické hlíny zařazeno do Školního vzdělávacího programu pro všechny děti.

Krásný, barevný a pohodový podzim Vám přeji zaměstnanci Mateřské školy Louňovice.

Bohumila Nováková, ředitelka MŠ

Páteční odpoledne 23. června bylo ve znamení již třetího letošního vítání nových občánků. Fotbalově řečeno - poměr holčiček a chlapečků byl 2:2. Vítali jsme **Elišku, Nellu, Vojtěcha a Matyáše**. Starosta svým slovem všechny přítomné potěšil a nové občánky přivítal do obce. Vystoupení dětí z mateřské školy je vždy milým zážitkem a ani tentokrát tomu nebylo jinak. Maminky tradičně obdržely krásné květiny a dárky pro děti. Máme radost, že účast na vítání občánků je hojná a že jí rodiče ukazují svou sounáležitost s Louňovicemi. Jistě k ní povedou také své děti.

»» ZPRÁVY Z NAŠÍ KNIHOVNY ««

*To jsme byli ještě malí,
když maminky zpívaly:
„Spi, dítěátko, houpy, hou!“
Dnes už zpíváme jim sami
za to, že tak rády s námi
sedí večer nad knihou.*

(František Hrubín - ze sbírky Sviť, sluníčko, sviť)

Ano, čas nezadržitelně plyne a svět kolem nás se mění. Přes to všechno si čtenáři do knihovny pro svou knihu cestu najdou. O prázdninách, přesněji v červenci a v srpnu do knihovny přišlo celkem 143 čtenářů. Vypůjčili si 532 knih, z toho 88 dětských. Líbí se mi, že i o prázdninách si děti čtou, když přitom mají možnost

si libovolně dlouho běhat venku. V květnu a na konci prázdnin v měsíci srpnu, jsem přivezla z Benešova nové výměnné soubory v celkovém počtu 400 knih.

*Cestičko do školy
přes louky, po poli,
cestičko do školy
ušlapaná!*

*Když jsem tě šlapával,
někdy jsem plakával,
sněhem jsi bývala
zasypaná.*

(lidová)

Ano, léto je pryč a děti se vrátily do školních lavic. Škola a povinnosti se školou související začaly. Děti dostanou seznam knih, který mají během roku přečíst. Věřím, že se mi podaří požadované knihy sehnat a zajistit, aby mohly v termínu odevzdat výpisky či referát. Přeji všem krásný podzim a věřím, že při procházce lesem najdete alespoň tuto houbu, jež je ukrytá v hádance, a pokocháte se její krásou.

*Drží panna parapličko,
schovává si pod ním líčko.
Nohu má ubutou,
punčošku shrnutou.*
(akrümohcum)

Na další setkání a povídání s vámi se těší

knihovnice Marie Danielová

SPORT ↘

90 LET
1927 2017

Oslavy 90 let Slavie Louňovice

Vítězství národního mužstva na Pershingových hrách v roce 1919 a účast na olympijských hrách v Antverpách v roce 1920 přinesly do českých zemí nebývalý zájem o fotbal. Výjimkou nebyly ani Louňovice. Díky své poloze uprostřed krásné krajiny byly vyhledávaným místem letních hostů, zejména z Prahy. Mezi těmito častými návštěvníky nechyběli ani Pavel Drnek a Karel Bláha, kteří Louňovány seznamovali s pravidly a dalšími taji kopané. S každým dalším zápasem, jenž mohli místní zapálení potencionální hráči kopané vidět v blízkém okolí – např. v Mukařově, Doubku, Říčanech či Kostelci nad Černými lesy, se zájem hochů z Louňovic prohluboval. Kolem roku 1923 se začali pravidelně scházet, aby si zakopali. Největším problémem bylo tehdy obstarání vlastního opravdového koženého míče – byl na tehdejší poměry velmi drahý. Už v roce 1925 však nastupovali Louňovičtí v červeno-bíle pruhovaných dresech, ale podélně pruhovaných, podobných Viktorii Žižkov. V témže roce se jim také díky porozumění tehdejšího starosty podařilo získat a vybudovat malé hřiště. Stálo na stejném místě jako dnes.

Brzy se v Louňovicích mluvilo o založení fotbalového klubu. Začalo se tedy pracovat na příslušných úředních formalitách. První žádost byla zamítnuta na základě protestu Čechie Doubek a SK Říčany. Druhý pokus byl ovšem už úspěšný a tak 29. 8. 1927 sdělila Zemská správa politická prostřednictvím své podřízené správy okresní, že se „nezapovídá utvoření spolku pod názvem ‚Sportovní kroužek Slavia‘ se sídlem v Louňovicích“. Za projednání stanov a za celý úřední výkon byl předepsán poplatek ve výši 30 korun.

Klub měl tedy hřiště, i když zatím nevelké, měl hráče zapálené pro kopanou, ale v době hospodářské krize ho rovněž trápil nedostatek finančních prostředků. Přesto se však klubu potřebné peníze sehnat podařilo a činnost klubu nezanikla. Od roku 1933 se pak Slavia Louňovice pravidelně účastnila soutěží. Byla zařazena do čtvrté, tedy nejnižší třídy v Říčanském nebo Českobrodském oddělení.

Tento krátký úryvek z knihy „90 LET FOTBALOVÉHO ODDÍLU SLAVIA LOUŇOVICE“ ukazuje, že je tomu opravdu již 90 let, co se tento celosvětově nejoblíbenější sport provozuje i u nás v Louňovicích. Ačkoliv klub dosáhl skutečného výročí až na konci prázdnin, proběhly z praktických důvodů oslavy tohoto významného jubilea již 17. června 2017.

Výkonný výbor oddílu i s dalšími dobrovolníky se na oslavy připravoval již od podzimu 2016 a výsledkem jejich úsilí byly upomínkové předměty, krásná vzpomínková kniha s mnoha fotografiemi z 90leté historie i současnosti Slavie za symbolických 90 Kč a také bohatý celodenní program oslav.

HLAVNÍ PROGRAM:

- 10.15–12.00 Louňovice – Klíčany, poslední mistrovské utkání starších žáků
- 12.00–12.30 slavnostní zahájení oslav
- 12.30–14.30 utkání ostatních mládežnických týmů – babyfoot, mladší a starší přípravky
- 15.00–16.00 ukázka akademie bývalého ligového brankáře Radka Šnozíka
- 16.00–16.30 předání darů zasloužilým členům, gratulace mladším žákům k vítězství v okresním přeboru a starším žákům k postupu do krajské soutěže
- 16.30–18.00 zápas mužů a staré gardy proti dorostu
- od 18.30 taneční zábava s DJ
- ve 22.00 ohňostroj

DOPROVODNÝ PROGRAM:

- od 12.30 soutěže dětí na hřišti, aktivity a cukrová vata pro nejmenší
- 13.30–17.00 návštěva indiánů
- 15.00–18.00 skákací hrad

Jak je vidět, všichni přítomní diváci i aktéři měli o dobré zábavu postaráno a do výborné nálady je dostal už úvodní bod programu, který obstarali starší žáci svým posledním mistrovským utkáním. Nedali soupeři z Klíčany žádnou šanci a po jednoznačném průběhu zvítězili 9:0, což na výsledkové tabuli vytvořilo symbolickou „devadesátku“, která tam potom vydržela až do závěrečné ho ohňostroje.

Krátce po poledni došlo i na slavnostní zahájení oslav, které obstaral předseda oddílu Tomáš Prosr ve spolupráci s moderátorem. A pak už začal v dobrém smyslu slova rej, kdy se na hřišti střídaly i další naše mládežnické týmy. Nejdříve v miniturnaji týmů Louňovic, Radošovic a Vyzlovky ukázali svůj zápal pro hru fotbalisté a fotbalistky z nejmladší kategorie babyfoot. Následovala utkání mladší přípravky (ročníky 2008-2010) a starší přípravky (2006-2007) proti rodičům. Jak už to většinou u oslav bývá, tak konečné výsledky nebývají důležité a šlo především o společnou radost ze hry a hecování mezi dětmi a rodiči. Děti se každopádně nenechaly zahanbit a přinutily své rodiče k intenzivnímu sportovnímu výkonu. ☺

Po tomto bloku zápasů přišla na řadu oddychová část, kdy se pro děti rozběhla řada soutěží z fotbalových dovedností. Také se do programu zapojili jihoameričtí indiáni se svým hudebně-tanečním vystoupením a velikou pozornost sklidila především ukázka akademie bývalého ligového brankáře Radka Šnozíka. Ukázkový hodinový brankářský trénink byl pro většinu přítomných velikým lákadlem, takže pokutové území spodní branky bylo obklopeno desítkami zvědavých dětí i dospělých. Za jejich přihlížení si své schopnosti vyzkoušeli mj. naši brankáři Michael Frýdl, Oskar Pavlík, Filip Král,

Adam Toužimský, Ondra Kock a Riša Václavík a je nutné poznamenat, že si kluci vedli opravdu dobře.

Odpolední program ale svižně utíkal, takže záhy nastala 16. hodina a s ní i jeden z vrcholů oslav, kdy se před hlavní tribunou shromáždily desítky dětí ze všech našich týmů, aby vytvořily kulisu pro předání darů zasloužilým členům. Za svoji dlouholetou činnost byli vyznamenáni mj. Milan Škorpil, Jindřich Frýdl, Stanislav Kurel, Petr Novotný st., Petr Šusta, Pavel Čadil, Jan Šubík, Jaroslav Granát, Jan Paroulek, Josef Řehák, Gustav Valeš, Josef Hoda a Jan Sus. Po zasloužilých členech došlo i na mladší ročníky, kteří dostali své ceny za vítězství v dovednostních soutěžích. Oceňování vygradovalo předáním medailí a pohárů mladším i starším žákům, kteří měli veleúspěšnou sezonu. Mladší žáci vyhráli okresní přebor bez ztráty bodu a starší žáci postoupili do krajské soutěže. Slavnostní blok byl zakončen skupinovou fotografií zasloužilých členů a dětí z mládežnických týmů a na hřiště již mohli vběhnout aktéři posledního zápasu dne. Spojený tým staré gardy a mužů se střetl s týmem dorostu (posílených o několik zkušených matadorů). Zápas byl velmi vyrovnaný a dorostenci se snažili ze všech sil, ale k pochopitelné radosti dříve narozených nakonec zkušenější garda a muži zaslouženě zvítězili 2:0. ☺

V pozápasovém podvečerním programu řádily děti především na skákacím hradu a dospělí se spíše přesunuli ke stánkům s občerstvením a za příjemného moderování Petra Kozáka a jeho hudebního doprovodu si ti nejoblíbenější zatancovali na zeleném „tanečním parketu“ před tribunou. S přibývajícím tmou už všichni netrpělivě vyhlíželi závěrečný ohňostroj, ale museli si na něj počkat až do 22. hodiny, kdy ho hlavní

ohňostrůjce Petr Toman konečně spustil, a krásnou pětiminutovou podívanou tak oficiálně ukončil oslavy kulatého výročí. Doufáme, že jste si oslavy užili stejně jako my.

Paměť není dokonalá a potřebuje občas osvěžit, a tak Jaroslav Fišer zpracoval z louňovických fotbalových oslav krátké video, které najdete na YouTube – zadejte si „Slavia Louňovice“.

Chceme poděkovat všem bývalým i současným trenérům, rodičům malých fotbalistů, také fanouškům, pro které tento krásný sport hrajeme, a samozřejmě i sponzorům, kteří nám umožňují realizovat naši radost ze hry. Ale největší dík patří všem obětavým lidem, kteří pomáhají nebo pomáhali se samotným chodem klubu – např. s úpravou a rekonstrukcí areálu, přípravou hřiště, praním dresů, pořadatelstvím a občerstvením při zápasech apod. Jsou to činnosti, které často nejsou vidět, a jsou proto neprávem nedocenené. V poslední dekádě to byli především starostové obce Pavel Čadil a Josef Řehák, dále Milan Škorpil, Petr Toman, Stanislav Kurel, rodinný klan Novotných, Jiří i Petr Šustovi, Jan Henc, Jan Šubík, Jindřich Frýdl, Zdeněk Mrázek, Michal Záboj a další.

DĚKUJEME!

Jan Paroulek, šéftrenér mládeže

91. sezóna Slavie Louňovice

V červnu proběhly veliké oslavy významného výročí, ale život jde dál a znovu jsme se vrhli do práce. Sezóna s pořadovým číslem 91 bude pro náš klub v mnohém nová. Daří se nám udržet trend navyšování mládežnické základny, ale bez nadstavby v podobě dorostu a mužů jsme se bohužel v minulých sezónách stali pouze mládežnickým klubem. To už nyní naštěstí neplatí.

Po roční přestávce jsme obnovili mužstvo mužů, za což patří dík Josefu Řehákovi a Martinu Lískovcovi. Podařilo se vybudovat kádr cca 20 hráčů z vlastních odchovanců i hráčů z blízkého okolí, přihlásila se nejnižší IV. třída a po prvních třech kolech nového ročníku jsou muži bez ztráty bodu na prvním místě. Ale důležitější než góly a body je fakt, že se obnovila symbióza hráčů na hřišti a fanoušků na tribuně. Při posledním vítězství 9:2 nad Kamenicí bylo vidět, že v Louňovicích je

o dospělý fotbal zájem a plná tribuna mohutně děkovala hráčům za předvedený výkon.

Dlouhé roky nám chybělo pojitko mezi dospělým a žákovským fotbalem, ale po sedmi letech se nám konečně ve spolupráci s Vyžlovkou podařilo dát dohromady dostatečný počet devatenácti dorostenců, které vedou Robert Šobíšek a Radek Čákora. Situace kategorie dorostu je ale v okrese Praha-východ naprosto tristní a do soutěže se přihlásily pouze tři týmy, takže jsme podali přihlášku do kolínského okresního přeboru. Je to naše první sezóna, takže spíše seznamovací, ale první kola naznačila, že kluci by se měli pohybovat uprostřed tabulky a třeba za 2-3 roky bychom se už mohli porvat o špici. Stejně jako u mužů ale platí, že nyní je docházka a vytvoření dobré party důležitější než dosažené výsledky. Každopádně to vypadá, že jsme na dobré cestě.

Nová situace nastala i ve starších žácích, protože v minulé sezóně jsme vybojovali postup do krajské soutěže. Zároveň jsme v této kategorii spojili síly s Vyžlovkou, takže nyní máme dva týmy starších žáků, přičemž „áčko“ tvořené převážně našimi kluky a trenérským duem Jan Paroulek - Michal Záboj zatím suverénně válčí i ve vyšší krajské soutěži a po úvodních třech kolech je s plným počtem bodů o skóre druhé. „Béčko“ pod vedením Radka Čákory a Jiřího Exnera hraje v okresním přeboru a i sdružený tým louňovických a vyžlovských žáků se zatím drží v popředí tabulky.

Mladší žáky s trenéry Radkem Hájkem a Viktorem Machkem čeká po odchodu úspěšného ročníku 2004 náročná situace a asi se nedá očekávat, že bychom zopakovali spanilou jízdu bez ztráty bodu z minulé sezóny. Ale už úvodní dvě utkání naznačila, že ročníky 2005 Filip Král, Matěj Paroulek a Vojta Loidl nebo ročníky 2006 David Machek a Adam Stejskal také mají svoji kvalitu. Oba úvodní zápasy proti papírově slabším soupeřům jsme s přehledem vyhráli a zatím jsme první.

Starší přípravek řešila problém s obsazením trenérských pozic, protože do sezóny jsme vstupovali pouze s Janem Kockem. Na výzvu o výpomoc rodičů zareagovala Jitka Čurdová, ale výzva k rozšíření trenérského týmu trvá, abychom mohli naplnit rovnici „více trenérů = lepší práce s mládeží“. Každopádně vstup do mistrovských turnajů se vydařil a kluci na prvním turnaji v Kamenici skončili o skóre druhí.

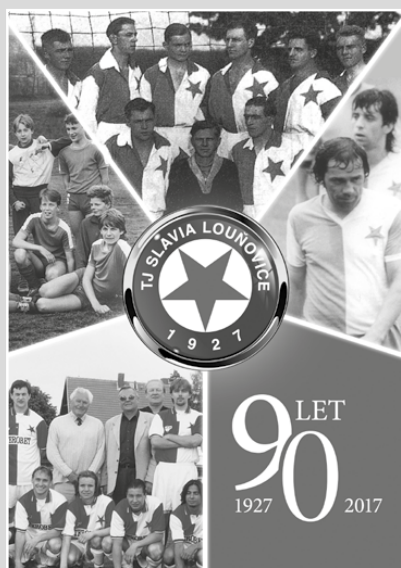

Mladší přípravek je naše nejpočetnější kategorie, takže o 28 dětí se stará nejpočetnější štáb trenérů: Tomáš Minka, Jan Havelka, Václav Horáček, Eva Štenclová a manželé Dvořákoví. V týdnu od 14. do 18. srpna trenéři připravili dětem soustředění s bohatým fotbalovým i nefotbalovým programem. Fotbal se střídal s dalšími hrami a sporty a kromě ukázkového tréninku brankářů proběhl i trénink trenéry ze Slavia Praha. Všem zúčastněným se patří poděkovat za obětavost, se kterou se starají o tuto kategorii. Protože máme hodně dětí, tak jsme letos do mistrovských soutěží přihlásili hned dva týmy - tým bílých a tým červených. Zatím se stihl odehrát pouze první turnaj, ale oba týmy si vedly výborně. Zkušenější „červení“ svůj turnaj vyhráli a mladší „bílí“ obsadili krásné čtvrté místo ze šesti týmů.

V nejmladší kategorii odvádí skvělou práci dvojice Martin Kadlec - Miloš Tětiva, díky kterým nám neustává příliv malých a šikovných dětí do vyšších kategorií. Tréninky probíhají hravou formou, což se samozřejmě dětem i jejich rodičům moc líbí. :) Martin Kadlec opět dal do kupy nesoutěžní sérii turnajů pro tuto kategorii za účasti týmů z Louňovic, Vyžlovky, Říčan, Kolovrat, Světic a Votic.

Jednadvadesátý rok louňovické Slavie už začal a budoucnost vypadá slibně, takže budeme opravdu rádi, když přijdete na fotbalové hřiště povzbudit naše hráče i hráčky.

Jan Paroulek, šéftrenér mládeže

90 let TJ SLAVIA LOUŇOVICE

Vzpomínková publikace si nečiní nárok být kompletním průvodcem historií Slavie Louňovice, jelikož 90 let je příliš dlouhá doba na to, aby 140 stran pojalo všechny významné okamžiky. Proto se omlouváme těm, kteří se o náš klub zasloužili, a přesto zde nenajdou svoji fotografii nebo alespoň textovou zmínku. Budeme rádi, pokud si knížku zakoupíte (cena je 90 Kč) a případně se s námi i podělíte o svůj názor na ni. Knihu i další upomínkové předměty (vláječka, přívěsek na klíče) lze zakoupit na fotbalovém hřišti a obecním úřadě.

7. ročník triatlonu

V předvečer konání akce jsme vyrazili na trať připravit vše potřebné, abychom eliminovali již tradiční skupinku tápajících (někdy dokonce ztracených) závodníků. První zastávka vedla na Obecní úřad, kde nás čekala nepříjemná informace, že od čističky vody směr Vyžlovka probíhají výkopové práce. Takže co teď? Přeplánovat již

zavedenou trať jinam, nebo závodníkům připravit malé překvapení? Až po zhlédnutí situace jsme se rozhodli vše ponechat, a doufat, že se nic nestane.

Druhý den však pan starosta zabodoval, jel osobně na problémové místo a zařídil takřka čistý průjezd, za což mockrát děkujeme.

Letos se triatlonu zúčastnilo 15 závodníků, přičemž všichni dokončili závod (500 m plavání, 18 km na kole a 4,5 km běh) v celkovém čase pod 2 hodiny. Nejrychleji trať zvládl Lukáš Saulich s časem 1:07:14. Letos jsme poprvé bohužel museli udělit pár penalizačních minut za zkrácení tratě, i když to nebylo úmyslné.

Počasí, až na pár kapek, opět nezklamalo a celé závody jsme si užili se vším všudy. Následné vyhlásování probíhalo tradičně v hospodě u Henců, kde jsme již zas koumali, co příští rok zlepšit. ☺

Jan Wendl

Cyklo Elektro Energetická Konference Louňovice 2017

V sobotu 27. května se konal již dvanáctý ročník CEEKL Konferenci pořádá IEEE (The Institute of Electrical and Electronics Engineers), který sdružuje přes 350 000 elektroinženýrů ve všech světadílech a pořádá konference podporující rozvoj oboru. Cyklo Elektro Energetická Konference Louňovice je jednou ze tří hlavních aktivit Československé sekce IEEE (Power and Energy). Formát konference se postupně mění a nyní jeho podobu určuje studentská sekce IEEE (Power and Energy), která vznikla v loňském roce při IEEE Student Branch na ČVUT.

Mladí inženýři zde dostávají možnost prezentovat své vize před staršími kolegy a aktivně se zapojují do největší profesní organizace světa.

Cyklistická část odstartovala v 9 hodin u zvoničky. Bylo nás 21, z toho 5 dětí a cílem byl Lechův kámen v Kouřimi. V relativně horkém počasí jsme ujeli 45 kilometrů. Udržovali jsme slibované turistické tempo, kterému

stačila i nejmladší účastnice, 8letá Michalka (s částečnou pomocí v kopcích).

Odborná část se konala tradičně od 15.00 u Petruželů na zahradě. Tématem konference CEEKL 2017 byl „Přenos elektrické energie v Evropě“. Jedná se o fundamentální problematiku našeho oboru. Stačí připomenout Teslovy konflikty s Edisonem v tzv. „válce proudů“. Edison, který si chtěl udržet příjmy z patentů na stejnosměrné přístroje, vynaložil mnoho úsilí a prostředků, aby střídavý proud znevěrohodnil. Mladé vědce tu zastupoval Martin Kněnický. Asi největší diskusi vyvolaly přednášky Martina Pistory ohledně procesu vytváření evropských směrnic v Bruselu a Slávka Vítka týkající se měrných nákladů na různé způsoby přenosu energií. Velmi zajímavou byla také přednáška pana Kabeláka o stavu elektrizační soustavy v Kurdské oblasti.

Ivan Petružela

LOUTRAIL - PŮLMARATON

V sobotu 24. června startoval u nás v Louňovicích již druhý ročník Loutrailu, běžeckého závodu na 21,1 km.

Trailový závod by se měl odlišovat od ostatních krosových závodů náročným terénem po převážně lesních stezkách a s velkým převýšením. Tyto parametry náš závod splňuje dokonale převýšením téměř 500 m a zdoláním tří náročných stoupání. Trasa vede Voděradskými bučinami kolem lesního srubu a rybníčku pod Struhařovem a dále přes Zvánovice. První velké stoupání bylo před Zvánovicemi a druhé ještě delší čekalo na závodníky po proběhnutí obce směrem k Ondřejovské hvězdárně. Na velkém lesním rozcestí se cesta, pečlivě značená moukou sypanými šipkami, vrátila oblohou údolím kolem Legneru zpět k Louňovicím. Na 14. kilometru museli závodníci ještě překonat nejprudší z kopců, který dokážou vyběhnout jen ti nejlepší.

Už vyznačení 21 km dlouhé tratě ve členitém terénu je velký sportovní výkon pro trasera závodu. Značení trvá pět hodin a dělá se den před závodem. Pak se ještě znovu musí provést kontrola ráno před závodem, což trvá tři hodiny a to i za pomoci horského elektro kola. Prezence a vyhlášení s vydatnou pomocí děvčat z obecního úřadu už proběhlo v pohodě. Díky patří Martině, Maruše s dětmi a paní Řehákové, na občerstvovací stanici pod lesními lázněmi na 12. kilometru obětavě pomáhali Alenka a Filip Palečkovi a malá Eliška.

Loni přivítalo závodníky slunečné počasí s teplotami přes 30° C. I letos se blížily teploty třicítce, ale foukalo a start se posunul o hodinu dříve, tedy na desátou hodinu, aby se závodníkům lépe běželo. Na start se postavilo 7 žen a 21 mužů. Běžci i běžkyně podali srdnatý výkon, když téměř všichni zdolali tento náročný

půlmaraton pod dvě hodiny. Vynikající časy a zásadní účast zařídili muži v kategorii 40 až 49 let, tvořili jak většinu startovního pole, tak i kvalitní výsledky.

Letos byli poprvé odměněni, kromě věcných cen a krásných medailí, i finanční premií 500, 400, 300 Kč. První přiběhl do cíle v čase 1:27:37 David Kunčar z Prahy sledován Jiřím Malým (1:32:54). Ani ženy se v horkém letním počasí nešetřily a první Lenka Šibravová a druhá Kamila Skalinová za sebou nechaly i hodně mužů. Co se týče účasti Louňováků, doběhli v tomto pořadí: David Kolář, Tomáš Brabec, Michal Veselý.

Všichni účastníci si pochvalovali krásné okolí naší obce.

Bohumil Paleček

Sportklub Louňovice dále pokračuje v činnosti!

Letos oslavili členové Sportklubu a jeho příznivci 10 let od založení sdružení. Za to dobu se podařilo nejen získat dotace a vybudovat krásné hřiště v Louňovičkách, které je nyní ve správě Obecního úřadu, ale i vytvořit tradici pořádání různých sportovních akcí, např. zářijové sportovní odpoledne rodičů s dětmi OVOV nebo soutěž v pétanque.

Přestože letos předsednictvo Sportklubu vyhlásilo, že k 10. výročí sdružení ukončí svoji činnost, našli se pokračovatelé! Novými jednatelem klubu se po valné hromadě stali Jan Šunka, Viktor Machek a David Kolář, který se po Ivanu Petruželovi stal i novým předsedou klubu. Činnost Sportklubu bude tedy dále pokračovat, dokonce již byla i rozšířena. Noví představitelé klubu, sami sportovní nadšenci, pod hlavičkou Sportklubu Louňovice založili i Oddíl orientačního běhu SK Moravan Louňovice, který od září pravidelně každé úterý od 17:30 pořádá tréninky pro děti od 6 do 13 let.

Na první trénink se přihlásilo 22 dětí, na ten druhý dokonce 24 zájemců o tuto krásnou disciplínu. S nadcházející zimou se tréninky přesunou do tělocvičny v Tehově a již nyní malí orientáři v nedalekém mukařovském lese objevují taje mapových značek.

Sportklub Louňovice bude i nadále pořádát všechny své tradiční akce, sledujte stránky www.sklounovice.cz, nyní nově i FB stránky. Jménem všech občanů Louňovic děkujeme dosavadním jednatelům a příznivcům Sportklubu za vykonanou práci pro nás pro všechny!

Viktor Machek – Sportklub Louňovice

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

**SRDEČNĚ BLAHOPŘEJEME LOUŇOVICKÝM OBČANŮM OD 60 LET, KTERÍ SLAVÍ KULATINY
A PŮLKULATINY, A VŠEM OSLAVENCŮM NAD 80 LET:**

ŘÍJEN 2017

* Jan Rákosník, Jiřina Řeháková, Renata Zemanová

LISTOPAD 2017

* Jiří Hořejší, Soňa Zákostelská, Bohumila Kopecká Korecká,
Jaruška Vlachová, František Šinogl, Jan Henc

PROSINEC 2017

* Josef Höfer, Marta Adlerová, Vladimír Peterka, Milan Sobol,
Zdeňka Kudrnová, Eva Tichá, Dagmar Bálková

Z HISTORIE OBCE

Jak se také stát příslušníkem obce aneb Příběh Hotovcových

Při archivní práci lze někdy narazit na problémy při identifikaci obyvatel Louňovic. Stalo se mi tak zejména v průběhu studia pramenů k 1. světové válce, kdy se k louňovické obci hlásily osoby, u nichž nebyl vztah k známým obyvatelům vesnice doložitelný. Byl tu, pravda, někdy případ, že Louňovice jako svou obec uvedl některý Vyžlovák (Vyžlovka byla do roku 1919 osadou obce Louňovice), prozkoumány byly seznamy nalezců v obci vychovaných, pátráno v rodokmenech. Přesto stále zůstávají osoby, s jejichž identifikací nelze pohnout. Otázkou je již samotné postavení kategorií rodiště - domovská příslušnost - bydliště, uváděné v tehdejších pramenech ne vždy rozlišitelně. Úředně se měla uvádět domovská příslušnost, ta se ale mohla lišit jak od rodiště, které se v některých pramenech také uvádělo, tak bydliště, které do hry mohlo vnést třetí lokalitu, navíc se tyto údaje mohly vzájemně zaměňovat. Jednou z možných odpovědí může být právě užívání instituce domovské příslušnosti v minulosti. O tom, jak se tehdy někdo mohl stát Louňovákem, vypráví následující příklad na základě příběhu nádenické rodiny Hotovcových.

Domovská příslušnost vešla v platnost roku 1863. Občan ji nejčastěji nabyl přirozeně po rodičích. V případě, že se usadil v novém místě, musel zde alespoň 10 let bezúhonně pobývat, aby mohl být do nové domovské obce přijat. O takovém přijetí rozhodoval obecní úřad a úředně ji potvrzoval vydáním domovského listu. Obec mohla své domovské příslušníky podporovat, např. příspěvky na školu dětem, obvykle pak ve stáří a chudobě drobnou roční chudinskou podporou. Domovskou příslušnost občan neztratil po odchodu z obce a zůstával příslušníkem obce až do přijetí k obci jiné. Časté byly obecní podpory putující z Louňovic do jiných obcí, naopak některé obyvatele Louňovic podporovaly jiné obce. Institut domovské příslušnosti zanikl roku 1949.

Náš příběh počíná se před polovinou 30. let 19. století. Tehdy do Louňovic přišel se svou rodinou nádeník Matěj Hotovec (1810-1840), syn jevanského nádeníka Jakuba Hotovce. S ženou Marií (rozenou Venclovou z Konojed) a trojicí dětí bydlel na statku čp. 5 u sedláků Šindelářových, kde pravděpodobně našel i práci. V roce 1835 Hotovcovým zemřela tříletá dcerka,

o rok později se další dcera narodila. V březnu 1840 ale třicetiletý „chudý nádeník“ Matěj Hotovec zemřel na zimnici. Vdova s dětmi se již znovu neprovdala (jak bylo zvykem), zůstala u Šindelářových k ruce hospodyně. Jsou zde zmíněni roku 1846, kdy se za srbínského nádeníka Jana Kopeckého provdala nejstarší dcera Anna. Marie Hotovcová již ve vsi zůstala a bydlela, kde se dalo. Jako „obecní chudou“ ji obec podporovala a platila stravu. Poslední informace z roku 1866 hovoří o výdajích 1 zl. 40 kr. „Josefu Stárkovi (zedník z čp. 13) za stravu Hotovcovi“ a 3 zl. 90 kr. „Hotovcovi diž šla dolisi na lékaři na cestu a na masť, Harance co ji vedla,“ tedy na cestu k lékaři v Lysé nad Labem, kam ji doprovázela Kateřina, manželka kameníka Václava Haranta z čp. 15 (pramen „Oučetní kniha“, SOkA Praha-východ). Její úmrtí není zaznamenáno ani v mukařovské matrice, ani v obecních vydáních - obec v případě svých chudých obvykle platila pohřeb. Zemřela tedy někdy po roce 1866 mimo obec.

Jen několik let nato se ale v obci objevil jediný syn Matěje a Marie Hotovcových - Josef Hotovec (1831-1893). Nelze vyloučit, že důvodem jeho příchodu byl právě zdravotní stav jeho matky. Do vsi přišel s manželkou Barborou (rozená Jíšová z Bořanovic na východní Moravě), nejméně s jedním synem Františkem (*1866), živil se jako dělník-nádeník a bydlel v nájmu v obecní pastoušce. V roce 1870 se manželům Hotovcovým narodila mladší dcera Anna. V roce 1876 Josef Hotovec dlužil část nájmu, o rok později mu obec zaplatila povoz do Prahy („za chudou fůru“), následující rok opět cestu do Prahy, konkrétně na Žižkov. Zdá se s toho usuzovat, že se Hotovcovi odstěhovali. Ne však nadlouho. V Praze manželka zemřela a padesátiletý vdovec se opět ocitl v Louňovicích a v lednu 1881 se žení s pětáctýřicetiletou vdovou po nádeníkovi Marií Trpálkovou, žijící v pastoušce. Zde Josef Hotovec dožil, zemřel 15. září 1893 (sešel věkem). Syn František již byl v té době ženatý a žil v Limuzích (1892) a Košanech u Teplic (1893-1903). Podruhé ovdovělá Marie Hotovcová z obce odešla a zdálo by se, že tím spojení Hotovcových s Louňovicemi skončilo.

Následující část příběhu se již odvíjí jen na stránkách úředních dokumentů. Jejich původci jsou Josefův syn František Hotovec a jeho synové. Ve Státním okresním archivu (SOkA) Praha-východ se nachází dopis Městského úřadu Žižkov z 6. 8. 1921 adresovaný Obecnímu úřadu v Louňovicích. Městský úřad oznamuje, že dle usnesení městského zastupitelstva z 29. 7. 1921 byl do domovského svazku přijat František Hotovec (*1866), příslušný do Louňovic, kočí, bytem Staré Strašnice čp. 115. V domovské příslušnosti jej následuje manželka Barbora, rozená Řihová (*1873), naopak jej nenásledují zletilé děti František (*1892), Jan (*1893) a Josef (*1896), které zůstávají příslušní do Louňovic. Tuto skutečnost dokládají záznamy z pramene „Zápisník jednací - vydané domovské listy 1919-1949“ (Archiv OÚ), kde

je zaznamenáno k 20. 6. 1920 vydání domovského listu Janu Hotovcovi (*1893, zámečník, Stradonice), 23. 1. 1921 opět Janovi (mylně zapsáno *1891, láhvař, Verneřice u Děčína) a 22. 11. 1925 Václavovi (*1903, dělník). Dne 24. 6. 1927 byly vydány domovské listy pro nejstaršího syna Františka (*1892), který po návratu z 1. světové války sloužil u četnictva na Slovensku, a pro Barboru (*1873), ženu Františka Hotovce. Pominem-li, že Barbora byla od roku 1921 domovskými příslušná

5	„Větrný díval mar. 12. 7. 1901 Rusko“ Hlavě vnu	požehnan v obci	12/5 46
7	Hotovec František 23. 4. 1892 v Limuzích	obnoven a roku 1927	20. 5. 1946
8	Hotovcová Sonja mar. 30. 5. 1926 Bratislava vydán 20. 5. 1946	po otec.	20/5 1946
9	Uchváta Václav mar. 30. 7. 1909 v Praze Vydán 29. 5. 1946	požehnan v obci	29/5 46

Vydané domovské listy, zápis z roku 1945

do Žižkova a domovský list jí neměl být vydán, může tato skutečnost odrážet skon manžela (bylo by mu 61 let). Následující série vydaných domovských listů je z 30. 9. 1940 a byla určena pro rodinu Jana Hotovce do Verneřic. Domovské listy byly vydány Janovi (opět mylně *1891), jeho manželce Anně (*1896), a dětem Bohumilovi (*1921), Miluši (*1923) a Drahomíře (*1929). Poslední domovské listy vydala obec dne 20. 5. 1946 pro Františka Hotovce - obnovený (*1892, šrtm. pol. hudby v. v., bytem Břežná na Moravě) a jeho svobodné dceři Sonje (*1926, úřednice). Také v tomto případě se dochovala (nedatovaná) žádost o vydání domovského listu v SOkA Praha-východ.

V předloženém příspěvku jsme měli možnost seznámit se nejen s osudy rodiny Hotovcových, které představují skutečně jen marginální výsek z historie obce, ale hlavně jsme mohli sledovat praxi v udělování domovské příslušnosti. Skutečnost, že v Louňovicích strávil dětství již jen František Hotovec (*1866), ale domovského práva užívali po jeho přijetí do Žižkova i členové rodin jeho dvou synů až do roku 1949, může dobře dokumentovat v úvodu naznačené potíže s identifikací Louňováků právě např. v rozsáhlých a na údaje extrémně stručných a chybových seznamech ztrát rakousko-uherského vojska. V nich by mohl jako Louňovák figurovat i zmíněný František Hotovec (*1892), který ovšem v Louňovicích pravděpodobně nikdy v životě nebyl. Ostatně problematika „příslušnosti“ není jen problémem minulosti a může to být i naopak. Ruku na srdce, zaručeně praví Louňováci, máme všichni v občanském průkazu název naší obce Louňovice? Nebo snad někteří ne?

Otto Krutský

Louňovická letní aktivita

O letošním létě proběhla Louňovická letní divadelní aktivita již popáté.

Ochotní ochotníci zůstali, spolupráce s Obecním úřadem Louňovice je čím dál větší, přibýli sponzoři, k našim věrným divákům přibýli další a nutno také podotknout, že provizorní jeviště v areálu hostince U Henců už není provizorní.

Zahájení Louňovické letní divadelní aktivity 2017 proběhlo 17. června představením Rozmarné léto, které odehrál spolek Rádobydivadlo Klapý. 24. června jsme pro děti zahráli naši nově nastudovanou pohádku Vlí poklad, 1. července nás DS Netopýr Týnec nad Sázavou pobavil úsměvným příběhem Saturnin, 8. července přivezlo divadlo Bořivoj Praha představení pro děti Bedřich a jeho tetička. DS Nové divadlo Mělník odehrál 22. července černou komedii Tetičky, 29. července DS Ucho Uhřetěves příběh veselé lásky Jako koule a 6. srpna Dobřichovická divadelní společnost předvedla hru Mátový nebo citron. 19. srpna zahrálo Divadlo Zuzany Fricové dětem pohádku O pejskovi a kočičce.

26. srpna bohužel nepřijelo Divadlo Jana Kašky Zbraslav, které bylo původně avizováno, a tak pohotově nastoupila naše DiPoNa se svým úspěšným představením Pět dolarů za lásku (už ve 26 repríze!). 2. září přivezla Nedvídata Praha spoustu zábavy pro děti představením Broukosvět, 9. září zahrál DS Klicpera Chlumec nad Cidlinou situační komedii Postelová fraška. Na úplný závěr 17. září přece jenom dorazilo zbraslavské Divadlo Jana Kašky se svou shakespearovskou klasikou „Sen noci svatojánské“.

Odehráno bylo tedy dvanáct divadelních představení. Nelze říci, které bylo lepší či které se více líbilo. Všechny ochotnické divadelní soubory, které přijaly naše pozvání, se postaraly o kvalitní divadelní podvečery pro děti i večery pro dospělé. Některé soubory byly divákům známé, hrály zde již několikátou sezonu, některé zde hrály prvně a my už dnes víme, že ne naposled. Určitě jsme potěšili a zpestřili prázdniny dětským divákům. Věřte, že pro nás divadelníky jsou největší odměnou rozesmáté děti a spokojený divák. A že je divák spokojený, dá najevo potleskem a hlavně tím, že přijde zas.

Velice ráda bych znovu poděkovala sponzorům: OÚ Louňovice, OÚ Mukařov, Auto Pilař Říčany, Dřevobráběcí stroje prodej a servis Říčany, Restaurace U Henců, Spojovací kování Mukařov, Stavební technika a prodej betonového programu Miroslav Šmíd, Zahradnictví Alfík Louňovice.

Stejně ráda bych poděkovala také všem divákům – za to, že přišli a dali nám tak najevo, že naše práce není marná.

Skončil pátý ročník Louňovické letní divadelní aktivity. Přejme si navzájem zdraví, abychom se o šestém ročníku všichni zase potkali.

*Klidný podzim s divadlem vám
za spolek DiPoNa a OÚ Louňovice
přeje Eva Brůhová*

DEPOZITUM
BERUŠKA

& SBÍRKA PRO BERUŠKU

27. května se konala v pořadí již šestá sbírka pro psí útulek Beruška z Horních Chvatlin u Zásbuk. Tentokrát byla velmi úspěšná a dokonce jsme si museli na odvoz zapůjčit dodávku. Shromáždilo se mnoho ložního prádla. Jako sponzorský dar jsme od firmy Jerry Fabrics dostali tři velké krabice nového povlečení. Dále jsme odváželi psí boudy, granule, pipety, čisticí prostředky, misky, oblečky, konzervy a pamlsky.

Společně s touto sbírkou byla předána kasička, do které se jako loňského roku vybíralo na psy a za prodej kalendářů depozita Beruška.

Sbírka a prodej probíhal v našem květinářství Sluníčko v Říčanech od listopadu 2016 do května 2017. Velkým překvapením a radostí pro nás bylo zjištění, kolik peněz se vybralo a že se kalendáře musely ještě dotisknout. Všem, kterým není lhostejný osud psů a jakkoliv pomáhají, upřímně děkujeme!

Prodáno 14 kalendářů á 250 Kč

Vybráno

Celkem předáno

3.500 Kč

3.728 Kč

7.228 Kč

Další sbírka proběhla v sobotu 30. září, o té následující Vás budeme informovat.

Těšíme se na Vás!

za Spolek staromilců Zlata Uzlová

□ □ □ ZAJÍMAVOSTI □ □ □

Zázrak v podobě bezinek

V letním období na ně všude narazíme. Ať už jsme na procházce či jedeme autem, vidíme tyto keře všude. Řeč je o bezinkách neboli o bezu černém.

Tato rostlina se právem řadí mezi tzv. léčivky. Potvrzuje to i letité přísloví: „Před heřmánkem smekni, před bezinkou klekni“.

Bez černý má mnoho pozitivních účinků na organismus. To ovšem neznamená, že až příště pojedete kolem bezu, tak u něj zastavíte a budete zobat zralé plody jako borůvky. To určitě nedělejte. Plody bezu jsou totiž toxické, ale po jeho tepelném zpracování se již toxicity obávat nemusíme.

Není ani vhodné to s jeho konzumací přehánět a doslova se jím přecpat. Mohlo by se vám to vymstít v podobě žaludeční nevolnosti.

A jaké má černý bez účinky? Je jich víc než dost. Zde je pár příkladů.

Čaj nebo sirup připravený z květů bezu se využívá při nachlazení, chrapotu či bolesti v krku. Napomáhá k snadnějšímu vykašlání hlenu z dýchacích cest, který se při nachlazení tvoří ve větším množství. Má i mírně projímavé účinky, což je přínosem pokud trpíte zácpou. Květy bezu přispívají k detoxikaci organismu a to tím, že napomáhají k regeneraci jaterních buněk.

Tip. Pokud si připravíte neslazený a vychladlý čaj z bezinek a budete ho užívat pravidelně asi tak hodinu po jídle, pomůžete tím k úpravě zažívacího systému.

Zralé plody se dají využít při léčbě migrény nebo na vnější otoky. Při bolesti svalů je vhodné použít odvar nebo koupel.

Tip. Teplý odvar z plodů je výborný při počínajícím kašli, chrapotu, otoku či zánětu dásní a pomůže vám se zbavit i aftů. A to tak, že si připravíte teplý odvar a po doušcích podržíte v ústech.

Bezinky působí proti ateroskleróze a přispívají k pružnosti cév, čímž dochází i k úpravě krevního tlaku. Ze zralých plodů se dá připravit marmeláda, víno, likér, ocet atp.

Receptů na zpracování květů, listů či plodu je hodně. Já tu mám jeden lety osvědčený, který mě nikdy neklamal.

BEZINKOVÝ LIKÉR

Suroviny: 1 a 1/2 litru zralých kuliček černého bezu, 1 litr vody, 75 dkg cukru, 1x vanilkový cukr a cca 200 ml rumu.

Postup: Omyté kuličky spolu s vodou vaříme cca 15 minut. Poté je vymačkáme do čistého hrnce a přidáme cukr. Vaříme další 3 minuty. Sundáme z plotny a přidáme rum, promícháme a slijeme do čistých sklenic. Po vychladnutí uložíme do lednice.

Množství cukru a rumu si můžete upravit dle chuti. Díky alkoholu vám tento likér vydrží v lednici až do příští sklizně bezinek, ale zaručuji vám, že nevydrží, jelikož ho budete využívat nejen pro zdraví, ale i pro tu příjemnou chuť.

Tip. Takto připravený a vychlazený likér pomůže při žaludeční nevolnosti - stačí jeden panáček.

Při nachlazení nebo teplotě si pomůžete tím, že 1/2 hrnku naplníte bezinkovým likérem, zbytek hrnku doplníte horkou vodou a hned vypijete. Krásně se po tom vypotíte a brzy vám bude líp.

Hana Svatošová

Kostely v našem okolí

Z historie kostela v Mukařově (2.) Správa kostela v 14.-16. století

V minulé části jsme sledovali především stavební vývoj mukařovského kostela Nanebevzetí Panny Marie. Do písemných pramenů kostel vstoupil ve druhé polovině roku 1352, kdy se objevuje v dochovaném rejstříku pololetních papežských desátků (Mukarzew - 12 gr.). Další dochovaný rejstřík, tentokrát celoletních papežských desátků z roku 1367 nám jmenuje nejstaršího známého mukařovského faráře Františka (Franco solvit - 24 gr.).

Středověkým farářem se mohl stát doloženě vysvěcený kněz. Nežádá se o příslušníky nižší šlechty, kteří tak byli existenčně zajištěni, množství farního kléru pocházelo také z městského prostředí. Farář byl volen patrony kostela, tedy současně vlastníky vsi a „podacího práva“, volbu schvalovali a od roku 1354 do zvláštních knih zapisovali úředníci arcibiskupské konzistoře. Vesnický farář byl zabezpečen předně zdroji z vlastního hospodářství, které mohlo patřit rozsahem k těm významnějším ve vsi. Část vlastní úrody mohl zpeněžit na trhu. O hospodářský chod se mohl starat správce - šafář či „rataj“, v Mukařově doložený roku 1393. Dále faráři patřil desátek - ideální „desátý díl“ z úrody farníků - vybíraný jak od poddaných, tak i z provozů vrchnosti, převážně v měřicích obilí. Velikost desátku byla konkrétně stanovena a až do novověku v neměnné výši vybírána. Např. z pětice louňovických

hospodářství faráři plynulo ještě v 17.-18. století 9 větelů a 5 žejdlíků žita a stejně tolik ovsu, což mohlo být celkem asi 5 strychů obilí. Při odhadu počtu cca 40 hospodářů farnosti by to pro mukařovského faráře znamenalo cca 40 strychů, což v dalším hrubém odhadu odpovídalo v předhusitské době 2,5-3 kopám grošů. K tomu nutno ještě připočíst další tradiční drobné peněžní i naturální dávky (za dobytek, k Velikonocům, případně za vyučování a pod.) a v neposlední řadě poplatky za farářovy úkony (křty, svatby, pohřby). S tím více méně koreluje výše papežské komoře přiznaného příjmu, z kterého faráři platili zmíněný desátek. V případě Mukařova činil 4 kopy grošů. O tom, že byly tyto příjmy podhodnocovány, se mnoho nepochybuje a pronájem fary v roce 1403 za dokonce 15 kop a roku 1406 za 7 kop ročního platu naznačuje výši reálných příjmů fary, patřící ke spíše méně bohatým. Příjmy fary mohly dále zvyšovat donace a odkazy, zvláště koncem 14. století početné.

Vesnický farář nevykonával duchovní správu sám. Zpravidla míval zástupce (výjimečně i dva) - střídníka či vikáře, kněze bez vlastní fary. Opakované zákazy do svědčují na farách pobyt bezprizorních potulných kněží bez stálého místa. Bohatší fara mohla mít i postranní oltář a uživit samostatného oltářníka. O tom, že byli někte-

ří faráři v předhusitské době kárání z nerezidence a že se pohybovali dlouhodobě mimo svou farnost a její správu vykonával vikář, opět svědčí opakované synodální zákazy. Dochovaná Soudní akta konsistoře pražské vypovídají o předmětech a rozsahu sporů, které faráři vedli jak s patrony, šlechtou či vesničany, tak i mezi sebou navzájem, a přinášejí širokou škálu dalších prohrěšků i každodenních problémů farního kléru předhusitské doby.

V roce 1367 jsme opustili prvního známého faráře Františka. Dne 18. 5. 1372 noví patroni kostela, rytíři z Klučova a Tehova, po jeho úmrtí na faru dosadili nehvizdského faráře Držku. Držka byl synem jejich souseda zemana Ctibora ze Lstiboře a bylo odrazem jejich dobrých vztahů, že když se uprázdnilo roku 1364 místo na faře v Nehvizdech, klučovští tam povolali právě Držku a po přesídlení na Tehov jej dosadili do nedalekého Mukařova. Z 22 let jeho správy mukařovské farnosti toho nevíme mnoho. V roce 1391 Držka hájil u dvorského soudu majetky po příbuzných ve Lstiboři, někdy v té době také za 3 kopy ročního platu pronajal farní dvůr a 2 lány polností, luk a díl sadu Jarošovi Hájkovi z Louňovic. O tom vypovídá listina vydaná konzistoří 7. 3. 1393, dodatečně řešící postavení farářova „rataje“. Farář Držka zemřel následujícího roku.

Akvarel s pohledem na starý kostel v Mukařově, Kosina, 1850

Nový majitel tehovského panství Purkart Strnad z Janovic po zemřelém Držkovi u konzistoře dne 15.9.1394 dosadil nového faráře Zdeňka ze Sosně (ves u Rakovníka). Známe jej pouze z dvojice zápisů konzistoře na jaře 1397 (30. 4. a 7. 5.), kdy je jako mukařovský farář uveden mezi svědky, můžeme jen předpokládat, že to byl ještě on, kdo měl jako mukařovský farář instalovat dle zápisu z 13. 6. 1397 nového faráře v Kostelci n. Č. l. Někdy ve druhé polovině roku 1397 Zdeněk faru opustil a jako farář je zde jmenován kněz Václav. Zápis o této změně se nedochoval, snad v souvislosti s nevyjasněnými majetkovými právy po konfiskaci Purkartova majetku (léto 1397). Ani Václav ale nezastával své místo dlouho, už 20. 2. 1398 na své místo u konzistoře resignoval a směnil mukařovskou faru za místo oltářníka oltáře Těla Kristova ve staroměstském chrámu Panny Marie před Týnem. Nového faráře dosazoval namísto nepřítomného krále markrabě Prokop a do Mukařova se dostal předešlý týnský oltářník Matěj. Ten patrně pocházel z významné patricijské rodiny Mulnerů, nejspíše byl bratrem novoměstského měšťana Ješka Mulnera z Dubečka. Dne 27. 9.1398 byla u konzistoře za přítomnosti Matěje zapsána donace mukařovskému kostelu, jediná známá v předhusitské době. Založil ji drobný šlechtic Václav z Pojbuk (nedaleko Pacova, okr. Pelhřimov) na paměť duše panny Markéty, dcery Závise z Pacova, kdysi purkrabího (?). Představo-

vala 1/2 kopy věčného platu na Pojbucích, za něž měli mukařovští faráři sloužit dvě výroční mše ročně. Je pravděpodobné, že Záviseva neprovdaná dcera byla pohřbena v mukařovském kostele, odkaz na jeho purkrabské působení by mohl mít smysl jedině v případě, že byl purkrabím na Tehově, nejspíše ještě za Purkarta Strnada. Jinak nám vztah těchto osob ke kostelu zcela uniká. Farář Matěj ještě 25. 8. 1400 po bratrově smrti spolupodával ke kostelu sv. Michala v Opatovicích, ale nedožil

se asi delšího věku a před podzimem 1401 také zemřel. Matějovo úmrtí spolu se stále nevyjasněnými majetkovými kompetencemi vyústilo k bezmála ročním sporům o kostelní podání v Mukařově. První jednání u soudní konzistoře se odehrála počátkem října 1401 a utkaly se v něm hned tři strany. Král Václav IV. konfiskované tehovské panství, o jehož navrácení usilovali Purkartovi příbuzní, kolem roku 1400 přenechal bohatému staroměstskému patricii Reinhardu z Müllhausenu. Ten ovšem vzápětí zemřel a dědictví hájili synové s poručníky. V jednání byla i dvojice poručníků synů Purkarta Strnada - Beneš z Choustníka a Kuneš z Poděbrad. Zatímco müllhausenových strana navrhovala ustavit farářem Jana z Boru, protivné strany si každá zvlášť vybrala své kandidáty - kněze Haška z Potštejna a Pavla z Příbrami. Na přelomu roku ke konzistoři mířili svědkové jednotlivých stran, v únoru a dubnu 1402 se jednalo o zápisy v deskách zemských, spory vedli významní právníci. Mukařovská fara byla sice 7. 6. 1402 zapsána knězi Janovi z Boru, ale ještě v červenci byly sporné otázky stále projednávány.

V červnu 1402 se tedy fary ujal kněz Jan řečený Hus z Boru. Pravděpodobně se ale v Mukařově příliš nezdržoval. Jan se 14. 3. 1403 objevil jako svědek u konzistoře, někdy v té době probíhal spor o 1/2 kopu platu v Janovicích (zaniklá ves u Babic, součást farnosti) s rytířem

Zdeňkem z Řičan na Janovicích a 1. 6. 1403 pronajmul faru na 3 roky knězi Jakubovi z Hořovic. V rámci zápisu se uvádí, že nájemce má držet vikáře a dalšího kněze, 1x ročně sloužit mši za fundátory kostela (během této slavnosti měl podarovat kněží po groši a penízem dva chudé). Jmenovitě byly uvedeny kostelní „věci“, z knih velký viatik, graduál, tři misály, z liturgických oděvů 5 palií, velum a z ostatních předmětů 3 ampule, 5 těl, kadidelnice a dva svícný. Pečlivě je vyjmenován i inventář farního dvora: 19 ovcí, 7 jehňat, kráva s teletem, 4 prasata „mlznice“, kanec a 8 ročních prasat, 2 kohouti, 5 slepic, 4 starší kachny a 7 mladších, z nářadí vůz, dvojce brány, stůl, v sýpce 27 strychů pšenice a 15 strychů ova. Nájemné představovalo 15 kop grošů splácených v tradičních termínech na sv. Havla a sv. Jiří. Vzápětí po vypršení nájmu Jan z Boru 16. 6. 1406 pronajímá faru znova, tentokrát knězi Václavovi z Boru (snad příbuzný?) opět na tři roky, ale tentokrát za pouze 7 kop ročního platu. V roce 1409 (po vypršení druhého pronájmu) karlovský opat s konventem, jako nový majitel tehovského panství, svolil se směnou mukařovského faráře Jana s knězem Petrem, předtím oltářníkem v kostele sv. Havla na Starém Městě pražském.

Přijímání pod jednou způsobou na dobové rytině

Pro následující dlouhé období postrádáme písemné zprávy jak o kostele, tak o farářích. V husitské době lze předpokládat obsazení fary kališnickým farářem. Majitelem panství byl ve 20.-30. letech hejtman Jan Roháč z Dubé a po něm vesměs bývalí válečníci Jan Kamarét ze Žirovnice, Jetřich z Miletínka, po roce 1454 Kostkové z Postupic a od roku 1513 Slavatové z Chlumu, kteří Tehov začlenili k panství černokosteleckému. Jedinou ojedinělou zprávu přináší zápis z jednání rady Starého Města pražského dne 5. 6. 1516. Před radu byl pohnán Jiřík Ježíšek, úředník Michala Slavaty ohledně odkazu

Zvon z roku 1573

zemřelého mukařovského faráře Václava. Ten měl údajně u Jiříka ponechat svůj majetek - 38 kop - který měl podle mukařovských osadníků patřit kostelu. Radní ale dali za pravdu Jiříkovi a mukařovské, jako podjaté, ze svědectví vyloučili. O tom, že měla kostelecká vrchnost o mukařovský kostel zájem, vypovídá pořízení velkého zvonu roku 1573. Nápis na zvonu zní „Leta Panie 1573. Brykcy Zwonarz z Cynperku w Nowem miestie Prazskem Lyl a udielal tento zwon do Mukarzowa kostelu Blahoslawene Panny Marye skrze gednani Slowutneho Pana Martina Nachodskeho toho czasu Aurzednika na Skworczy nakladem wssech Osadnich k temuż kostelu przynaleziegjnych“. Na zvon tedy přispěli i louňovíci. V první části článku již bylo uvedeno, že pořízení velkého zvonu (1,09 m průměr a 0,84 m výška) mohlo souviset i se stavebním zásahem a vystavěním zvoniční věže. Jménem známe posledního mukařovského (a zároveň hradešinského) kališnického faráře Davida Galuse Žlutického, humanistu, učitele, od roku 1625 v emigraci. V předbělohorské době je tak v Mukařově doložen farář s širokým rozhledem, který mohl ve svých farnicích zanechat hlubší stopu. Následovalo období ničivých válek, rekatolizace a pokles farnosti na filiálku kostelů ve vzdáleném Černém Kostelci a v Řičanech. Vlastního faráře farnost získala teprve roku 1787.

Otto Krutský

NEJVĚTŠÍ PRAŽSKÉ GALERIE POD ŠIRÝM NEBEM

Když se v zahradnictví u Alfíka začaly do přesných rozestupů řadit květináče k zavlažovacímu zařízení, bylo jasné, že už se plíživě blíží dušičky. Ten, kdo chodí na zastávku autobusů na I. hráz a neprojde kolem jen rychle autem, si může už celé léto užívat pohled na malé bochánky, ze kterých už se pomalu začínají protlačovat různobarevná poupata. Chryzantémy jsou krásné a nezaslouží si být označovány jen jako hřbitovní kvítí, ale nějak mi to při pohledu na ně naskakuje. Proto jsem se rozhodla pozvat vás do velké galerie, která je částečně také z naší louňovické žuly. A doba, kdy bude vyzdobená listopadkami a prozářená zapálenými svíčkami, má prostě své kouzlo.

Z možných tří desítek pražských hřbitovů vybírám ten největší. Olšanské hřbitovy jsou jednou z největších zelených ploch Prahy. 50 hektarů zalesněného klidného místa využívají i pražské maminky pro procházky s kočárky. Díky větší propagaci architektonických památek a významných osobností se tu kočárky začínají potkávat s turisty.

Nebylo by spravedlivé jmenovat jen některá významná jména. Co si ale obhájit můžeme, je návštěva pomníku Jindřicha Fügnera (1822-1865) a Miroslava Týrše (1832-1884). Váže se k němu podobný příběh jako k hlavnímu základnímu kameni Národního divadla, je totiž z louňovické žuly.

Kamenný obelisk zhotovený podle návrhu architekta Josefa Schulze pochází z lomu Františka Wurzla, pražského kameníka, který vlastnil lomy u Louňovic. Pomník z žuly v kombinaci s bronzovými odlitky vznikl v roce 1869 nejprve pro prvního starostu Sokola Pražského Jindřicha Fügnera později také pro Miroslava Týrše a jejich rodiny. Tedy vlastně pro jejich společnou rodinu, protože Týř se oženil s Fügnerovou dcerou Renatou). Dvojportrét Fügnera a Týrše a plastiku sokola s roztaženými křídly vytvořil sochař Bohuslav Schnirch.

Určitě si u vstupu prohlédněte tabule nebo ještě lépe vyzvedněte prospekty Správy pražských hřbitovů (SPH) s mapou. Pokud vás ale zajímá jen tento pomník, vydejte se do místa označeného jako hřbitov V, odd. 8, m. 164. Nejbližší vstup je od stanice metra a tramvajové zastávky Flora. Kdo chce raději bloudit a náhodně objevovat zajímavé pomníky, může využít i další čtyři

vstupy. Pro příznivce elektronických aplikací připravila SPH (www.hrbitovy.cz) aktivní mapy.

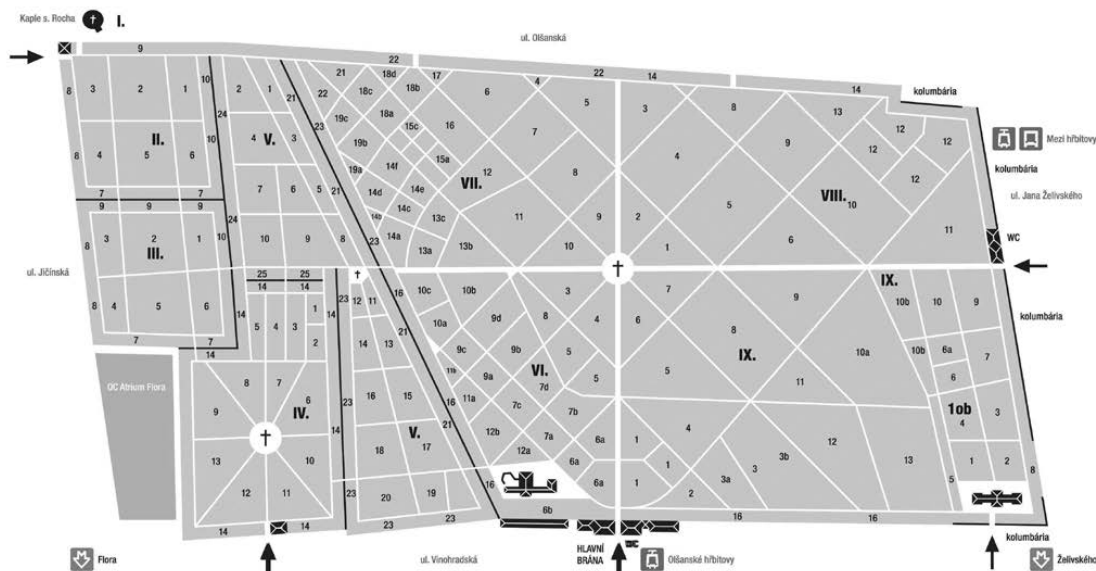
Kromě informací SPH a Naučné stezky Olšanské hřbitovy, kterou vytvořil Miloš Szabo (autor vícesvazkové publikace o Pražských hřbitovech) naleznete také popisky adopčních projektů, proto tam při podrobném pročítání všech dostupných informací strávíte i několik hodin. Prospekty s mapou rozdělila SPH tematicky na významné osobnosti a výtvarná díla. Je na vás, zda budete objevovat umělecké funerální plastiky nebo osudy významných průkopníků, vědců, spisovatelů nebo jiných umělců. Další možností je účastnit se komentované prohlídky. Jejich nabídku naleznete také na stránkách SPH.

Eva Uzlová

ZA VÝZNAMNÝMI OSOBNOSTMI NA OLŠANSKÉ HŘBITOVY

Rozloha Olšanského hřbitova je více než 50 ha a od doby jeho vzniku v 17. století v něm bylo pohřbeno na dva miliony zemřelých. Při procházce hřbitovem najdete nejen mnoho umělecky cenných náhrobků od známých sochařů, ale potkáte celou řadu významných osobností ze společensko-kulturního života českých zemí za posledních dvě stě let.

OLŠANSKÉ HŘBITOVY I.

Mezi nimi jsou například:

- **Božek Josef** (1782 - 1835), vynálezce, II, 9, 27
- **Čelakovský František Ladislav** (1799 - 1852), básník, překladatel, vydavatel, slavista, III, 4, 278
- **Erben Karel Jaromír** (1811 - 1870), básník, V, 11, 44a
- **Fanta Josef** (1856 - 1954), architekt, IV, 9, 45
- **Fügner Jindřich** (1822 - 1865) + **Tyrš Miroslav** (1832 - 1884), V, 8, 164
- **Gottwald Klement** (1896 - 1953), prezident ČSR 1948 - 53, V, 22, 137
- **Havlíček Borovský Karel** (1821 - 1856), novinář, básník, II, 10, 68
- **Holan Vladimír** (1905 - 1980), básník, IX, 10a, 785
- **Janda Jiří** (1865 - 1938), zakladatel pražské ZOO, VI, 12a, 59
- **Ježek Jaroslav** (1906 - 1941), hudební skladatel, I. ob, 9, 267, urna s popelem dopravena z USA
- **Jungmann Josef** (1773 - 1847), jazykovědec, buditel, III, 8, 28a
- **Kopecký Matěj** (1901 - 1970), loutkář, VI, 6a, 101
- **Kramář Karel** (1860 - 1937), politik, první premiér ČR, II. ob, ruská kaple
- **Kramérius Václav Matěj** (1753 - 1808), spisovatel, nakladatel, buditel, II, 3, 164
- **Krásnohorská-Pechová Eliška** (1847 - 1926), spisovatelka, VI, 3, 38
- **Lada Josef** (1887 - 1958), malíř, IX, 5, 71
- **Medek Rudolf** (1890 - 1940), generál čs. legií v Rusku, spisovatel, VIII, 1, 32
- **Mensík Vladimír** (1925 - 1988), herec, IX, 1, 143, kříž od Aleše Hnízдила
- **Nový Oldřich** (1899 - 1983), herec, II. ob, 27, 8 UH
- **Palach Jan** (1949 - 1969), student, upálil se na protest proti sovětské okupaci Československa, IX, 2, 89
- **Štěpničková Jiřina** (1912 - 1985), herečka, VI, 6a, 83
- **Šubrt František Adolf** (1849 - 1915), ředitel ND, V, 25, 8
- **Vojan Eduard** (1853 - 1920), herec ND, VI, 10b, 28, náhrobek od Jana Kotěry
- **Volek Miki** (1943 - 1996), zpěvák rokenrolu, I. ob, 9
- **Voskovec Jiří** (1905 - 1981) + **Werich Jan** (1905 - 1980), I ob, 9, 267

MYSLIVECKÉ SDRUŽENÍ BUČINA - LOUŇOVICE

POZVÁNKA
PRO JEDNOHO STŘELCE

NA HON NA KACHNY, KTERÝ SE
BUDE KONAT

26. SRPNA 1967.

SRAZ ÚČASTNÍKŮ JE V 9⁰⁰ HOD. V RESTAURACI
JEDNOTY V LOUŇOVICÍCH

ZÁROVEŇ VÁS ZVEME NA "POSLEDNÍ LEC"

KTERÁ SE KONA OD 19³⁰ HOD.

MYSLIVECKÉ SDRUŽENÍ
"BUČINA" LOUŇOVICE
Předseda: M. KRAJČOV
Ing. R. Wolf v. r.

ING. R. WOLF v. r. PRAHA, VÝCHOD
MYSL. HOSPODAR
PŘEDSEDA

Redakce: šéfredaktorka Marie Boudová, Pavel Čadil, Roman Čížek, Božena Homolková, Dana Kodejšová, Otto Krutský, Elena Nimčová, Josef Řehák, Kateřina Řeháková, Eva Uzlová. Grafická úprava: Daniel Malák.

Vydavatel: Obecní úřad Louňovice. Registrace: MK ČR-E 17311